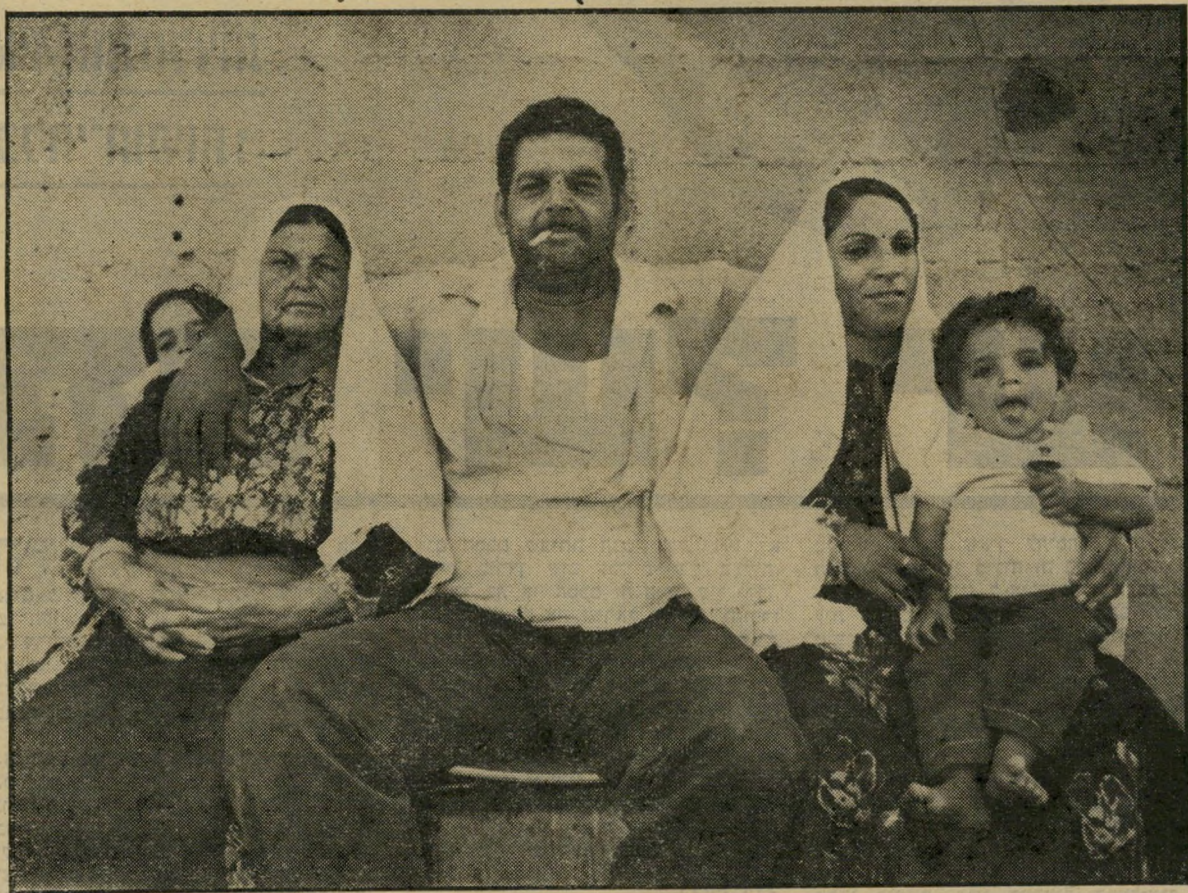


(המשך מעמוד 19)

שתי הנשים של גאזי אבו-סיף



מבוגרת יותר, מתחלקות בעבודות הבית בצורה שווה והוגנת כשתפקידה הנוכחי והעיקרי של הצעירה מביניהן (25) הייגר, הוא ללדת ילדים ולהגדיל את משפחתו של אדון הבית בן הארבעים ואחת, אבו סיף גאזי, שהתחתן לראשונה כשהיה בן 13.

גאזי אבו סיף יושב בין שתי נשותיו, הייגר מימין וילד ברצועותיה. הילד הקטן של משפחת אבו סיף, ופטמה משמאל, בחצר הבית שבכפר גרוסי ליד רמלה. שתי הנשים, הצעירה וה

משולש מאושר

פני כחודשיים נכנס אדם לתחנת המיטרה ברמלה, מסר ליומנאי הר דעה קצרה. היתה זו תלונה בה נאמר כי באחד מבתי הכפר גרוסי, כפר ערבי קטן ליד רמלה, מתגורר גבר בשם גאזי אבו סיף ולו שתי נשים. מספר שוטרים נשלחו לאמת את הידיעה. אבויסיף לא ניסה להכחיש את העובדה שהוא נשוי לשתי נשים. הוא רק ביקש לדעת מאין הגיעה הידיעה למיטרה. "אחי איתן הראשונה התלונן על כך", אמרו לו. בשבוע שעבר הועמד גאזי לדין בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב לפני השופט חיים דבורין. הוא הואשם בביגמיה ובריבוי נישואין. לאחר שנשא אישה שנייה, בניגוד לחוק הישראלי, בבית-הדין הרשעי שבר חברון. אלא שסיפורו, סיפור חייו של ערבי ישראלי מרמלה, העמיד את בית-המשפט במבוכה. את אשתו הראשונה, פאטמה, נשא גאזי כשהיה בן שלוש עשרה וחצי. חצי שנה של יחס ריעות קדמו לנישואים אלה, שדובר בהם בכל הכפרים הערביים בסביבה. הסיבה: לפאטמה מלאו באותה שנה עשרים ואחת שנים. היא היתה מבוגרת בשבע שנים מבעלה. אבוי של גאזי ובני משפחתה של פאטמה התנגדו בכל כוחם לנישואים אלה. הם ידעו שהפרש גילים כזה עלול להעכיר את חיי המישפחה אחרי כמה שנים של חיים בצוותא. אבל גאזי ופאטמה לא ויתרו למרות שמשימה כזו באותה ימים, נחשבה

מפורטת על מערכתה של ישראל במילי-חמה החבשית. "יועצים צבאיים ישראליים אימנו את כוחות צבא אתיופיה החל מ-1975. טען הקצין העריק, "ולעיתים קרובות נטלו חלק פעיל בקרבות נגד המורדים. המדריכים הצבאיים הישראליים אימנו יחידה צבאית מבחורת, שמנתה 400 חיילים, המשמשת כיום כמזמר ראשו של שליט חבש. עוד בשנה שעברה, הוסיף העריק ו-סיפר, "אימנו תריסר מדריכים צבאיים ישראלים 75 מדריכים אתיופיים, שהיו ממנינים אחר-כך על אימונה ותרגולה של חטיבת מחץ בת עשרת-אלפים חיילים ב-צבא אתיופיה. הרעצים הישראליים נטלו חלק פעיל בהגנה על מחנה הצבא האתיופי בנאקסה, שכותר ביד המורדים הארית-ראים."

לסענת הקצין האתיופי סייעו המומחים הישראליים בהצנחת אספקה לכוחות ה-אתיופיים הנצורים, מכרז לאתיופיה נשק שלל סובייטי ואף סיפקו לה חלפים ל-מטוסי קרב אמריקאיים, הרבה אחרי ש-היחסים הדיפלומטיים בין ארצות-הברית לאתיופיה נותקו. סיפורו של הקצין האתיופי העריק הוא העדות המפורטת ביותר שפורסמה עד כה באשר לנוכחותם של ישראלים בחבש. רק טבעי הוא שאחרי שעדות מעין זו מתפרסמת גם בעיתון רציני וחשוב כמו הוואשington פוסט, יתחיל גל של פרשנויות סביב השאלה: מה בעצם עושים הישראלים בחבש, שלוש שנים ויותר אחרי שסולקו משם?

על פי הסיפור שהתפרסם בוואשington פוסט, שטען גם כי המישטר הצבאי של אתיופיה עיין לאחרונה בקשירת יחסים דיפלומטיים גלויים עם בת-בריתו החש-אית, ישראל, ניתן לשער כי אם אומנם יש אמת בסיפורו של העריק האתיופי, הרי הסיוע הישראלי לאתיופיה נעשה במטרה לפרוץ פריצה חדשה ליבשת האפ-ריקאית. מאז נותקו הקשרים הגלויים עם מדינות אפריקה, עושה ישראל מאמצים להרחבת הקשרים הסמויים שלה עם מדי-נות אפריקאיות וחותרת לחידוש היחסים הדיפלומטיים עמהם.

ישראל וקובה במיטה אחת

רח-הרבש הממוזשך של ישראל עם מדינות אפריקה, בתקופה שקדמה למלחמת יום-הכיפורים היה מושחת בעי-קרו על הסיוע הצבאי והחקלאי שהושיטה ישראל למדינות אלה. גם אחרי שנותקו היחסים התפרסמו מעת לעת ידיעות על-שניות בעיתונות העולמית שסיפרו על המשך הסיוע הצבאי לכמה ממדינות אלה, כך, למשל, בעת שזאיר נלחמה בכוח פלישה שפלש לתחומה מאנגולה והסתייעה, בין השאר, גם בחיילים מארוקאיים ובי-יחידת חיל-האוויר מצרי, התפרסמו ידיעות על הימצאותם של יועצים צבאיים ישרא-ליים בצבאו של הקולונל מובוטו. כמו הקשרים האחרים עם מדינות אפ-ריקה, הנעשים כיום בעיקרם בידי גורמים ישראליים פרטיים, קיים גם סיוע פרטי לכמה ממדינות אלה.

אם אומנם קיים סיוע צבאי ישראלי לאתיופיה, אין ידיעות ברורות אם זהו סיוע רשמי או סיוע של יועצים פרטיים. העדויות מצביעות גם על כך שבמידה שקיים סיוע ישראלי כזה הוא נעשה בעיקר בחזית הצפונית, במלחמה עם המורדים האריתראיים ולא בקרבות עם צבא סו-מאליה.

כך או כך, שמה של ישראל נקשר שוב ושוב למלחמה האתיופית, ידיעות שמקורן במצריים, התומכת בסומאליה, סיפרו כי בתמורה על הסיוע הצבאי של ישראל העניקו שילטונות אתיופיה לישראל שליטה באחד האיים שלהם בים-סוף, משם ניתן לאבסח את התחבורה הימית בנתיב זה למפרץ אילת. מעורבות מעין זו, במלחמה פנימית, עלולה להיות הרת-סכנות מבחינה מדינית. הפתגם האנגלי טוען כי הפוליטיקה והאהבה מזמנות יחד שותפים מורחים במיטה אחת. אולם שותפות יותר מורה מזו, בה נמ-צאים ישראלים וקובאיים באותו צד של המיתר, קשה להעלות על הדעת.



ילדיו של אבו סיף גאזי מצטופפים סביבו כשבין זרועותיו תינוק בן שנתיים מילדיה של הייגר. כל הילדים נהנים מטיפולם של שתי הנשים, ללא הבדל, וכולם נשמעים להן. משפחתו של גאזי על הנכדים שכבר התווספו למשפחה, מזנה היום שלושים וחמש נפשות.

(אחדים מן) הילדים